

Hendrik Jan Peters: specialiseren en INNOVEREN

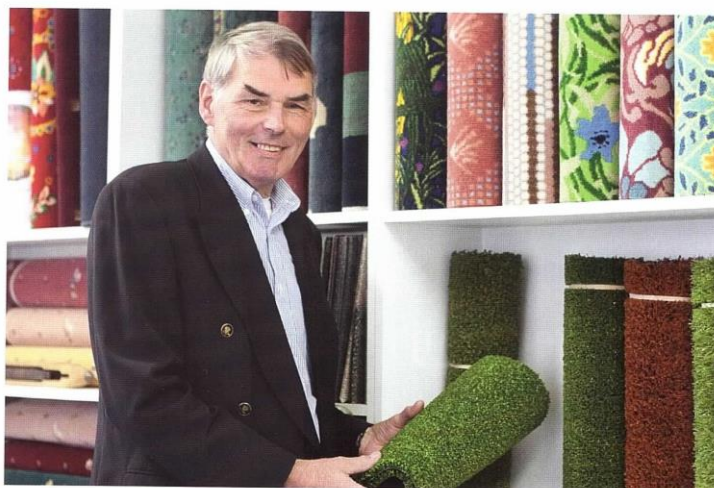
Tekst WALTER DE BOER | Beeld LISELOTTE KOLTHOF

Vroeger tijdens het avondeten ging het altijd over de fabriek waar hij na school met zijn vriendjes speelde: de Mechanische Tapijtweverij HJ Peters. Nu is Hendrik Jan Peters (68) de laatste telg van vier generaties tapijtwevers. 'Ik wil helemaal niet met pensioen, want er zitten prachtige innovaties aan te komen.'

Peters zag de tapijtindustrie in vijfenveertig jaar drastisch veranderen. 'Door technologische ontwikkelingen steeg de productiecapaciteit, terwijl de prijzen daalden en er veel minder vraag kwam. Winkels, kantoren en particulieren stapten massaal over op hout, laminaat en steen op de vloer. Als bedrijf midden in de stad moesten wij aan steeds strengere milieueisen voldoen. Een ruimte heeft wel zes vlakken maar wij als tapijtmensen zijn beperkt tot die ene vloer. Je weet dan als middelgrote tapijtfabriek dat je niet de kant van de massa op moet gaan. Daarom kozen wij voor hoogwaardig tapijt. En voor kunstgras, want dat kan ook op de vloer en het is een markt die groeit.'

Meer tapijten

De fabriek werd in onderdelen verkocht en Peters ging zich richten op regie van de productie. 'Ik heb contact met klanten die op zoek zijn naar hoogwaardig tapijt of kunstgras. De productie zet ik uit bij specialistische producenten. Een designer maakt thuis achter zijn computer het ontwerp. De fabriek in Turkije maakt het witte tapijt en dat wordt ergens anders met een speciale druktechniek gespoten. Weer een ander maakt de tapijtruggen. Samen met de

verkoopagenten zorg ik ervoor dat het eindproduct bij de klant terecht komt. We maken nu met tien tot vijftientig mensen veel meer tapijt dan vroeger met honderd mensen in de fabriek.'

Nanotechnologie

Over de verkoop van tapijt maakt Peters zich geen illusies. 'Onze kansen liggen niet bij de massaomzet, maar bij het specialisme en bij technische innovatie.

We zijn nu bijvoorbeeld met behulp van nanotechnologie bezig met een tapijt dat niet meer vuil kan worden. Bij kunstgras werken we aan een toplaag die de speelduur verlengt, maar niet ingegraven hoeft te worden. Doordat ik geen personeel meer in dienst heb, is er veel meer tijd voor mijn oude liefde: ontwikkeling en innovatie. Daarmee kan ik ook echt iets aan ons product toevoegen.'